

LV.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Undersøgelse af Ulykkestilfælde paa Søen.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 7de Mai 1881).

Udvalget billiger i det Væsentlige Lovforflagets Bestemmelser i dets 1ste Afsnit angaaende Omfanget og Ordningen af den Undersøgelse, der skal finde Sted i Tilfælde af Skulykker, dels til Konstatering af alle de Omstændigheder, der kunne være af Betydning med Hensyn til det privatretlige Forhold imellem Skipperne, Reedere, Ladningsseiere, Assurandører, Bodmerikreditorer m. v., dels til Dplysning om, hvorvidt nogen Forseelse maatte være Styld i Ulykken og i bekræftende Fald, hvilket Ansvar derved maatte være paadraget, og det Samme gjælder Lovforflagets 2det Afsnit om Organizationen af de Retter, til hvilke Undersøgelsen henlægges. Det er derfor kun et enkelt Punkt af nogen større Vigtighed i denne Del af Lovforflaget, hvorpaa man finder Anledning til at henvende Opmærksomheden og hvor man anser det for rettest at gjøre en Forandring.

Medens det er Reglen efter Lovforflagets § 8, jfr. § 4, sidste Stykke, at den videre Undersøgelse og eventuelt Behandling og Paadømmelse af de alvorligere Tilfælde, der ikke kunne afgjøres politiretsvis af vedkommende Undersøgesret i Medfør af § 4, 2det Stykke, skal foretages af Søretten paa Stedet, det vil sige i Kjøbenhavn Sø- og Handelsretten og udenfor Kjøbenhavn den almindelige Underret med Tilrædelse af to søkyndige Mænd, foreskrives det i § 8, sidste Stykke, at herfra dog forsaavidt kan gjøres Undtagelse, som Søretten ogsaa udenfor Kjøbenhavn af vedkommende Amtmand kan henvises til Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn og skal henvises til denne Ret, naar den Sigtede begjærer det, forinden Sagen af Amtmanden er henvist til Paafjendelse af vedkommende Underret. Efter Udval-

gets Mening maa det nu vistnok billiges, at Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn, der ifølge sin Indretning og Forholdene med Jøte tør forudsættes at afgive Garanti for den fyldeste, mest alsidige og sagkyndige Undersøgelse og Bedømmelse af store og betydningsfulde Sager, opstilles som en Domstol, paa hvis Benyttelse der gives Anvisning i deslige, ogsaa ikke-kjøbenhavnske, Sager; men den Maade, hvorpaa denne Tanke er bragt til Udførelse i Lovforflagets § 4, synes ikke Udvalget heldig. Det turde nemlig for det første være mindre principrigtigt uden nogensomhelst Begrænsning at tillægge Anklagemyndigheden Ret til efter sit Lykke at drage en Sag fra den almindelige Domstol og henvise den til en anden, eller lade dette være, ligesom det neppe vilde undgaa, at Anvendelsen af en saadan diskretionær Ret for Anklagemyndigheden, om den end maatte ske med nok saa megen Skjønsomhed, i mangt et Tilfælde vilde give Anledning til Klager over Partistfthed. Fremdeles maa man anse det for betænkeligt at give den Sigtede en ubetinget Ret til at vælge, om han vil dømmes af den ene eller den anden Domstol, idet personlige Forhold m. m. herved faare let kunde komme til at spille en lidet paffelig Rolle. Det Naturlige synes at være, at man væsentlig lader det bero paa Sagens egen Bestaffenhed, om den skal henvises til Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn, og efter Udvalgets Formening er der særlig Anledning til at henvise den til Søretten i Kjøbenhavn, idet den sigtede, som nævnte Ret, dem nemlig, hvorunder der reises Spørgsmaal om, i Medfør af Lovforflagets nye Bestemmelser desangaaende, at frakende en Skipper, Styrmand eller Maskinist Ret til at udøve sin Næringsvei. Forbrydelsen af saadan Ret er en